

Pausa, càmping o campament

Un càmping i un campament (de lleure) són espais interregnes, de pausa, de “descans” i de possible reflexió. El projecte pretén contraposar la idea de campament amb la de càmping.

No hem de confondre *campament* amb *acampada*. Tot campament implica, d’una manera o altra, l’acampada, però no tota acampada implica campament. El campament precisa un grup, i un grup organitzat; l’acampada, no necessàriament. Pot ser individual, amb comunitat, amb parella, organitzada, desorganitzada, etc. No és el mateix un campament escolta, excursionista o de colònies al Pirineu que, per exemple, les acampades dels *beachcombers* i els *beach bums* a la platja de Malibu, o les d’Eden Ahbez i la seva companya per tot Califòrnia.

En un campament, tot està organitzat i reglat, i tot és i es fa en comunitat. Normalment, el treball és manufacturat i original. La relació interpersonal és bàsica. El seu símbol seria el cercle i el foc de camp. Seria un espai de relació “calenta”.

El càmping està reglat tan sols en part, només el mínim necessari per a la convivència. S’hi gestiona bàsicament l’espai, però no l’activitat. En un càmping, la relació amb els veïns és voluntària i, conceptualment, no és important. La idea de treball aquí (si n’hi ha) vindria a ser seriada, estàndard, com un *readymade*. El seu símbol seria la parcel·la, arrengrerada. Seria un espai de relació freda.

El campament aïlla i desconnecta els individus de les seves realitats quotidianes controlables. D’una manera més o menys “castrense”, s’organitza una nova realitat social aparentment igualitària, ideal, utòpica i innòcua, que ven la fórmula segons la qual la homogeneïtzació és igual a l’horitzontalitat.

En un càmping no hi ha passat: aquest es neutralitza i, normalment, ningú sap qui és ni d’on ve l’altre. En un campament, generalment sí, ja que el cercle no és horitzontal.

Dani Montlleó

2025